

॥ अथ प्रेम भक्ताच्या अंग ॥

मारवाडी + मराठी

सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थामध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम ॥ अथ प्रेम भक्ताच्या अंगाचे भाषांतर प्रारंभ ॥
॥ कवित्त ॥
राम प्रेम भक्त लछ अहे । प्रीत सतगुरु सु लागी ॥
राम नाँव रटे निरधार । नेम क्रिया सब भागी ॥
राम बिरह तलब ऊर मांय । लाज संका नही आंवे ॥
राम गद गद होय सरीर । मुन उँचे सुर गावे ॥
राम पलक राम नही बिसरे । तलफत अे निस जाय ॥
राम प्रेम भक्त सुखराम कहे । अे लछण ताँ कुवाँय ॥१॥
राम परापरी पासुन दोन पदे आहेत.एक वैरागी सतस्वरुप सतगुरुचे पद व दुसरे माता
राम पिताचे पद जगात माया ब्रम्हाच्या अनेक प्रकारच्या भक्त्या आहेत.त्या सर्व भक्त्यांचे
राम फळ काळाच्या मुखातुन मुक्त न करता मायेचे सुख देऊन काळाच्या मुखातच ठेवणारे
राम आहेत.हे फळ संतांना मनाने व तनाने हट्ट करुन प्राप्त करता येते.वैरागी
राम सतस्वरुपाचा देश विशाल अनंत सुखांचा भांडार आहे.तेथे पोहचण्याकरिता एकच
राम प्रकारची भक्ती आहे.त्या भक्तीचे फळ काळाच्या मुखातुन मुक्त करुन मायेच्या
राम सुखाच्या पलीकडे सतस्वरुपाच्या सुखात नेणारे आहेत.ते फळ संतांना मनाने व तनाने
राम हट्ट करुन कधीही प्राप्त करता येत नाही.हे फळ संतांच्या प्राणाला सतस्वरुप
राम सतगुरुशी प्रेम झाल्यावरच प्राप्त करता येते.अशा ज्या संतांना सतगुरुशी प्रीती
राम लागलेली आहे.त्यांना प्रेमभक्त म्हणतात.त्या प्रेम भक्तात भक्तीला लागल्याने जे
राम स्वभाव व लक्षण येतात त्याचे वर्णन आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी प्रेम
राम भक्तीच्या अंगात केले आहे.ज्या संताची प्रीती सतगुरुशी लागलेली असते तो संत
राम सतगुरुला नामस्वरुप परमात्मा समजतो व कोणत्याही मायेचा आधार न घेता
राम सतगुरुच नाम परमात्मा आहे असे प्रेमप्रीतीने आपल्या हंसाच्या उरातुन समजुन
राम सतगुरुने दाखविलेले नाम रटतो.ह्या संतात ब्रम्हा,विष्णु,महादेव,शक्ती,अवतार आदि
राम त्रिगुणी मायेच्या भक्ताप्रमाणे कर्म क्रिया व नियम कोणतेच नसतात.हे सर्व कर्म क्रिया
राम नियम त्याच्या निजमनातुन नाहीसे झालेले असतात.ह्या संताच्या घटात नाम परमात्मा
राम प्रगट होण्याकरीता जबर विरह तलब लागलेली असते.अशा साहेबाला चाहणाऱ्या
राम संताना जगाची कोणतीही लाज मर्यादा रहात नाही.त्यांना साहेबाचे नाम रटतांना मायेत
राम गुंतलेले जग काया समजेल व काय म्हणेल व निंदा करतील की महीमा करतील याचे
राम जरासेही भान रहात नाही.या संताना सतगुरुशी प्रीती करतांना व साहेबाचे नाम
राम रटतांना कोणाचाही संकोच रहात नाही.त्यांचे शरीर साहेब प्राप्तीकरीता प्रेमाने गदगद
राम झालेले राहते.अशा गदगद झालेल्या प्रेमात तो आपोआपाच कधी मौन धारण करुन
राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	राहतो तर कधी भान नसल्यामुळे जोर जोरात सतगुरुची महिमा गातो.तो रामाला एकही पळ विसरत नाही.तो घटात नाम प्राप्त करण्याकरीता रात्रदिवस तडफडत असतो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात अशा-अशा प्रकारची लक्षणे प्रेमी भक्तात प्रगट होतात. ॥१॥		राम
राम	भुल गयो घर बार । मन की सुध न कांई ॥ गया अंग सब छुट । सुरत मन माँय मिलार्ई ॥ रहे ऊदासी जोर । साध द्रसन मन चावे ॥ ओर सकल बिध छांड । राम सतगुरु मन भावे ॥ लिव लागे तूटे नही । ऊठ बैठ कर काम ॥ प्रेम भक्त सुखराम केहे । वा बगसी सतराम ॥२॥		राम
राम	हे भक्त घरबार म्हणजे आई, वडील, पत्नी, मुलगा, मुलगी, सगे सोयरे विसरून जातात. सतगुरुशी झालेल्या प्रितीमुळे ह्या भक्तांच्या मनात घरबार जगतची सुध नसते.त्यांचे आई,वडील,पत्नी, मुलगा,मुलगी परिवार यांच्यात असलेला मोह ममतेचे सर्व स्वभाव सुटून जातात व त्यांची सुरत व मन सतगुरुनी दिलेल्या नामात गर्क होऊन जाते.त्यांच्या मनात वैराग्य आलेले असते व जन्मापासुन मरेपर्यंत भोगत आलेल्या यमाच्या दुःखाने संसाराच्या मोह ममतेत राहून जगण्याची उदासी आलेली असते.ह्या यमाच्या सदा होणाऱ्या जांचातुन निघालेल्या साधु संताच्या संगतीची सदा मनात चाहणा राहते.ब्रम्हा विष्णु,महादेव,शक्ती, अवतार व अन्य देवाच्या विध्या करून नाशवान सुख मिळवण्याची चाहणा मनातुन उठून जाते व त्यामुळे ह्या सर्व देवतांच्या विध्या सोडून देतो व त्याच्या मनाला फक्त सतगुरु व रामनामच आवडतो.त्यांची सतगुरुशी व रामनामाशी अखंडीत लीव लागलेली असते.ही लीव उठतांना बसतांना किंवा काम करतांना कितीही व्यस्त झाला तरीही जरासीही तुटत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात की,भक्ताला ही खंड न होणारी अखंडीत लीव रामजीने सतगुरुशी झालेल्या प्रिती पोटी बक्षीस दिलेली असते.॥२॥		राम
राम	रूम रूम थर राय । बेण बायक ऊर लागे ॥ काँपे सकळ सरीर । भ्रम दुबध्या सब भागे ॥ अक बक बेण विचार । मन नाचे तन मांहि ॥ सांस अमांऊ नाभ । बंक पिछम दिस वांहि ॥ सुरत सबद मन ऐकठा । हंसे पलक कब रोय ॥ ऐ लछण सुखराम के । प्रेम भक्त जहाँ होय ॥३॥		राम
राम	सतगुरुकडून ज्ञान ऐकल्याने अशा संताचे रोम रोम थर थर कापतात व सतगुरुचे ज्ञान		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम त्याच्या हृदयात जाऊन लागते.त्या ज्ञानामुळे संताचे सर्व भ्रम मिटून जातात व सत्य राम
राम परमात्मा काया व असत्य माया काय हे त्याला समजल्यामुळे त्याची सत्य असत्यची राम
राम दुविधा सदाकरीता मिटून जाते.त्याला सतगुरुशी प्रगट झालेल्या अकबक प्रेमामुळे राम
राम सतगुरुशी बोलतांना भान नसते.बोलायचे एक असते व बोलुन दुसरेच देतो.अशी राम
राम स्थिती त्याच्यात प्रगटते.त्याचे ऊर सतगुरुच्या प्रेमात अकबक झालेले असते त्यामुळे राम
राम त्याचे मन आनंदाने फुलून तनात नाचत असते.श्वासो श्वासात रामनाम घेतांना नाभीत राम
राम त्याचा श्वास मावेनासा होतो.त्या न मावेनासा झालेल्या श्वासाच्या रेट्याने त्याच्या राम
राम पाच आत्मा त्याच्या ब्रम्ह हंसापासुन वेगळ्या होतात व हंस साहेबाच्या देशाला जाण्या राम
राम करीता बकंनळच्या दिशेने जाऊ लागतो.त्याला मन,सुरत.शब्द व श्वास एकत्र राम
राम झाल्यामुळे आनंद येतो व तो संत या भक्तीयोगाने साहेब मिळेलच अशा आनंदाने राम
राम कधी हसतो तर साहेब मिळण्या करीता मोहमायेने विलंब होऊन राहीला आहे.म्हणुन राम
राम रडतो.अशाप्रकारे कधी हसतो तर कधी रडतो असे लक्षण प्रेमीभक्ताच्या घटात राम
राम उपजतात असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणाले.॥३॥ राम

हर के रग रग रूम । जगत लागे सब खारो ॥

डब डब नेणा नीर । नाँव लागे अत प्यारो ॥

कुड उठे दिल माय । लेहर ठंडी ब्हो आवे ॥

भरमे चित्त ज्यु मन । राम खायो मुख गावे ॥

ने:चल थिर मन ना रहे । पलक खिण होय उदास ॥

प्रेम भक्त सुखराम कहे । यह लक्षण जहाँ बांस ॥४॥

राम घटात परमात्मा प्रगट होईल ह्या आनंदाने ह्या संताची नाडी,नाडी रोम,रोम हर्षीत होत राम
राम असते व त्याला मोह मायेने भरलेला सर्व जगत खारा,कडु व खोटा लागत असतो. राम
राम त्याचे डोळे अश्रुंनी डबडब होऊन वाहु लागतात व त्यांच्या हृदयाला रामनाम अति राम
राम प्यारा लागत असतो परमात्माच्या प्राप्ती करीता त्यांच्या हृदयात कुड उठतात व राम
राम त्याच्या देहात थंड्या लहरा उठतात.कधी कधी त्याचा चितमन राम मिळेल कि नाही राम
राम या शंकेने भ्रमवुन जात असतो.तो घटात राम लवकरात लवकर मिळावा म्हणुन जल्दी राम
राम जल्दीने रामनाम तोंडात भजु लागतो.जोपर्यंत राम घटात प्रगट होत नाही तोपर्यंत राम
राम त्याचे मन स्थिर रहात नाही.पळापळात खिन्न होऊन उदास होऊन रहात असतो. राम
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात असे असे लक्षण प्रेमभक्ताच्या मनात, राम
राम प्राणात,घटात प्रगटतात. ॥४॥ राम

बिरह उठे मन माँय । क्रम न्यारा सब दिसे ॥

सुणिया नाव ऊपाय। दांत जँवरे सिर पीसे ॥

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम सुरातन अंग जोर । ऊंध आलस नहीं आवे ॥ राम
राम साहिब को दीदार । खांत कर सुद बुद लावे ॥ राम
राम जात पात कुळ ना गिणे । सुण साहिब के लेण ॥ राम
राम प्रेम भक्त सुखराम केहे । ज्यां इम्रत मुख बेण ॥५॥ राम

राम त्याच्या मनात विरह उत्पन्न होते व आपले केलेले सर्व काळरूपी कर्म त्याला वेगळे राम
राम वेगळे दिसु लागतात.केलेल्या काळ कर्मावर नामाचा उपाय आहे.असे ऐकुन तो संत राम
राम यमकर्मावर दात खाऊन त्यांना नष्ट करण्याकरीता जातो.त्याच्या अंगात शुरवीर राम
राम पणाचा जोर आलेला असतो.तो नामाचा कर्म कापण्याच्या उपाय करण्यात आळस राम
राम करीत नाही.त्याच्या शरीरात आळस व झोप अजिबात रहात नाही.तो मेहनत करुन राम
राम करुन आपली सुध्दी व बुध्दी साहेबाच्या दर्शनाकडे लावुन देतो.तो साहेब प्राप्ती राम
राम करीता जातपात व कुळ याचा विचार करीत नसतो.तो आपल्या पेक्षा नीच घरी जरी राम
राम साहेबांची संगत असेल तरी तेथे संगत करण्यास जातो.आदि सतगुरु सुखरामजी राम
राम महाराज म्हणतात कि,असा तो प्रेमभक्त मुखातुन अमृतासारखे वचन बोलतो.॥५॥ राम

॥ रेखता ॥

राम खान अर पान बिचार सब बिसरे । राग अर धेक को खोज जावे ॥ राम
राम होय लवलिन आधीन भगवान सो । एक क्रतार निर्धार गावे ॥ राम
राम करत अल्लाप कल्लाप हर काज रे । तांव सिर र्हेत हे सरब सारा ॥ राम
राम ग्यान मेंबात बिचार सो सांभळे । नेण में निर चँवे छूट धारा ॥ राम
राम राम हि राम रग रूम पूकार हे । हरष ऊर माँय दिल प्रेम भारी ॥ राम
राम दास सुखराम कहे प्रेम जहाँ असल हे । अंग अ मिलत ज्युं रीत सारी ॥६॥ राम

राम तो खाणे आणि पिणे व दुसरे सर्व ही व्यवहार भुलुन जातो.त्याला कोणाशी मोह किंवा राम
राम द्वेष रहात नाही.तो सतगुरुशी लवलीन होऊन भगवानच्या अधिन झालेला राहतो व तो राम
राम कर्ताराचा निर्धार करुन भजन करतो.तो कर्तार रामजी प्राप्ती करीता तळमळतो व राम
राम रामजीची पुकार करतो.आपल्या शिरावर मनाचे,तनाचे व येऊन येऊन पडणारे सर्व राम
राम तऱ्हेचे ताप सहन करतो.सतगुरु व संताकडुन ज्ञानाच्या गोष्टी व विचार ऐकतो.जेव्हा राम
राम ज्ञानाच्या गोष्टी ऐकतो तेव्हा त्याच्या डोळ्यातुन अश्रुधारा वाहु लागतात रामनाम राम
राम घेतांना जेव्हा त्याची नाडी नाडी व केस केस राम ही राम पुकारु लागते तेव्हा त्याच्या राम
राम हृदयात भारी हर्ष येतो व मनात भारी प्रेम येते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज राम
राम म्हणतात ज्या भक्तास सतगुरुशी अस्सल प्रेम आहे.त्याच्यात हे स्वभाव व ह्या सर्व राम
राम रिती सापडतात. ॥६॥ राम

राम ऊठीयो प्रेम पाखंड सब छूट ग्या । पीव मो जीव सो जाय लागो ॥ राम
राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	मात अर तात कुळ लाज सब लोक की । बात बिचार जो भ्रम भागो ॥		राम
राम	चाय ज्यूँ पिव की दिल भारी लगी । धाबियाँ जोय नहिं रहत छाने ॥		राम
राम	हाल ज्यूँ चाल देहे नेण में पारखा । मुख सुं बोलियाँ जक्त जाणे ॥		राम
राम	गिल गिले कंठ दिल गीर उदास रे । सपने जीव सुख जाय माणे ॥		राम
राम	अब नहिं बिसरे रात दिन बिचरे । कब लूं सुख यूं मन जाणे ॥		राम
राम	दास सुखराम कोऊ पीव मेळा करे । ताय कूं मन अर सीस दीने ॥		राम
राम	अनन्त हि जनम को बिछड्यो जीव हे । मोय ऊपकार कोई आण कीजे ॥७॥		राम
राम	जेव्हा प्रेमी भक्तात अस्सल प्रेम उठते तेव्हा प्रेमी भक्ताचे सर्व पाखंड म्हणजे		राम
राम	आतापर्यंतचे मालकात जाऊन न मिळण्याचे धारण केलेले सर्व ज्ञान,ध्यान कर्म कांड		राम
राम	सुटून जातात व तो प्रेमीभक्त मालकाचे जप करून मालकात जाऊन मिळतो.जसे		राम
राम	जेव्हा स्त्री चे मन पती मध्ये लागते तेव्हा ती आई बापाची,कुळाची व अन्य सर्व		राम
राम	लोकांची लाज ठेवीत नाही व पतीच्या प्रेमामध्ये बाधा येईल अशी कोणतीही गोष्ट		राम
राम	विचार किंवा भ्रम उत्पन्न होऊ देत नाही व अशी कोणतीही गोष्ट उत्पन्न झाल्यास त्या		राम
राम	विचार गोष्ट किंवा भ्रमास पळवून देते. जेव्हा स्त्रिच्या मनात पतीची चाहणा		राम
राम	लागते.तेव्हा त्या स्त्रिने पतीची चाहणा थांबून दाबून ठेवली असली तरी तिच्यात प्रगट		राम
राम	झालेची चाहणा लपविलेली राहात नसते.त्या स्त्रिच्या हालचाली वरून डोळ्यावरून		राम
राम	तिला पतीची चाहणा लागण्याची परिक्षा जगाच्या लोकांना होऊन जात असते.तशीच		राम
राम	रामजीशी प्रेम लागलेल्या भक्ताची परिक्षा जगाला होऊन जात असते ते तोंडाने		राम
राम	बोलल्या बरोबर जगाचे लोक त्यांना जाणु लागतात.त्यांच्या कंठातुन रामजीला		राम
राम	चाहण्याची गळगळी म्हणजे रडण्यासारखी वाणी निघत असते.जसे जीव एखादे वस्तु		राम
राम	प्राप्त होण्याची खटपट करतो व ती वस्तु प्राप्त होण्यापुर्वीच प्राप्त झाल्यावर कसे		राम
राम	सुख घेईल हे स्वप्नरुपात पहात असतो त्याचप्रमाणे रामजी मिळाल्यावर जे सुख		राम
राम	होइल ते स्वप्नासारख्या अवस्थेमध्ये जाऊन तो प्रेमभक्त सुख भोगत असतो.जसे		राम
राम	पतिव्रता स्त्री पतीस रात्रदिवस भुलत नाही त्याचप्रमाणे तो रात्रदिवस नाम भुलत नाही		राम
राम	व मनात जसे स्त्रि पतीचे सुख केव्हा भोगेन या करीता तळमळते.त्याप्रमाणे रामजीचे		राम
राम	सुख मी केव्हा भोगेल याकरीता तळमळतो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात		राम
राम	तो भक्त रामजीस जो मला मिळवून देईल त्यास मी माझे मन व मस्तक देईल असे		राम
राम	मनात बाळगतो.तो माझा हा जीव अनंत जन्मापासुन रामजीपासुन बिछडलेला आहे		राम
राम	असे.समजुन त्या रामजीस पुन्हा भेट करुन देण्याचा उपकार कोणी तरी माझ्यावर		राम
राम	करावे अशी चाहणा करतो.॥७॥		राम
राम	धिन्न जो धिन्न गुरुदेव कूं कहत हे । तन अर मन रग रूम सारा ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आप क्रतार और बसो राम हे । सच्च अवगत गुरुदेव म्हारा ॥
राम पलक दिदार कुं सुरत नहिं बिसरे । करत प्रणाम सुण निंद माँहि ॥
राम नाँव गुरुदेवमें सुरत मेमंत हे । सपना सेंग बिलाय जाँही ॥
राम देहे सूं देहे गुरुदेव सूं मिलत हे । ताँ दिना सुध कुछ बुध असे ॥
राम दास सुखराम कहे करत प्रणाम रे । बेण सो कित्त का कित केसे ॥८॥
राम तो मालकाशी भेट करुन देणान्या आपल्या गुरुदेवास रोम रोम मधुन शरीराने व मनाने
राम धन्य आहे, धन्य आहे असे समजत असतो. आपल्या गुरुदेवास आपणच खरे कर्तार,
राम राम, आरब, अविगत आहात असे जाणतो. त्याची सुरत गुरुदेवाच्या मुर्तीतुन एक
राम पलभरही वेगळी होत नाही तो झोपेतही म्हणजे स्वप्नातही तो गुरुस प्रणाम करीत
राम असतो. त्याची सुरत गुरुदेवाने दिलेल्या नामात मस्त होऊन राहते. (सपना सेंग विलाय
राम जाँही) ज्यावेळेस तो देहाने सतगुरुशी समोरा समोर भेटतो त्यावेळेस तो आपली सर्व
राम सुध्द बुध्द म्हणजे भान विसरुन जातो. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात की,
राम तो देहभान स्थितीत सतगुरुला प्रणाम करु लागतो व सतगुरुशी भान विसरल्यामुळे
राम मुखातुन वचन कुठल्या कुठे असे विसंगत बोलु लागतो. ॥८॥
राम दुध ऊफाण ज्यूं मन ओ ऊफणे । तरंग सो भांग की लहेर आवे ॥
राम जीव सो जाय अस्मान में घर करे । ता दिन धिन्न मुज भाग कुवावे ॥
राम प्रेम का बाण तन माँय अे निसरे । काँप्या क्रम सो पाप सारा ॥
राम ऊतरी गंग आकाश सूं धरण ने । निर बेहे चालीयो सेंस धारा ॥
राम धरण पर्याँळ लग जाय जळ पूँतियों । सबद अंकूर सो ऊलट ऊगा ॥
राम दास सुखराम के साँत पुड फोडके ॥ ईक बीस कूं ढाय घर आद पुगा ॥९॥
राम दुध उकळते व उतु जाते त्याप्रमाणे त्याचे मन मालकाच्या प्रेमात उतु लागते. त्याचे मन
राम समुद्राच्या लाटेप्रमाणे उसळते. भांग घेतल्यानंतर नशेच्या जशा लहरा उत्पन्न होतात
राम तशा त्याच्या मनात लहरा उत्पन्न होतात. त्याचा जीव अस्मानात म्हणते दसवेद्वारात
राम जाऊन घर करतो तेव्हा त्याला माझे भाग्य धन्य झाले आहे असे वाटते. त्याच्या
राम घटातुन रामजीत लागलेल्या प्रेमाचे बाण निघत असतात. ते प्रेमाचे बाण लागुन सर्व
राम कर्म व सर्व पाप भिऊन कापु लागतात व पळुन जातात गंगा आकाशातुन धरतीवर
राम जशी उतरते व जमीनीवर तिचे पाणी हजारो धारेने वाहते व जमीनीच्या आतमध्ये
राम पाताळा पर्यंत पोहचते व त्या पाण्यामुळे जमीनीत टाकलेले बी उगते त्याचप्रमाणे
राम प्रेमभक्ताला रामनामाशी नाडी-नाडी व केसा-केसातुन प्रेम होते व त्या प्रेमामुळे
राम रामनाम शब्द त्याच्या हंसात उगते. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात हंसात
राम प्रगट झालेले शब्द कंठ, हृदय, मध्य, नाभी, ब्रम्हारस्थान, गुदाघाट व बंकनाळ असे सातपुड

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम फोडुन पाठीच्या मण्यास फोडते म्हणजे पाठीच्या एकवीस स्वर्गास धासळते व तो
राम प्रेमभक्त आदि घरी पोहचतो.॥९॥

राम

राम ग्यान को बाण तन माय गरकाब होय । मन तब धुज ऊर माँय आवे ॥

राम

राम पवण कुं सुरत मिल चित्त सो आ पडे ॥ प्रेम की लेहर पाताल जावे ॥

राम

राम गिल गिली होत नख चख के बिच में । धुज बेराट तिहुँ लोक सारा ॥

राम

राम हल हले होय जो नाभ मे पाँच रे । सबद चहुँ दिस होय सेंस धारा ॥

राम

राम लछ अनेक ऊपाय सो साजना ॥ गेब षट धम की रीत आणी ॥

राम

राम दास सुखराम के बंद दे तीन रे । ऊलट अस्मान कूं चड्यो प्राणी ॥१०॥

राम

राम त्याच्या घटात सतगुरुच्या ज्ञानाचे बाण खोल गडुन गेले व त्या ज्ञान बाणामुळे त्याचा

राम

राम मायेत लागलेला मन धुजु लागला.त्याचे मन सतगुरुच्या ज्ञानामध्ये उलटुन लागुन गेले

राम

राम त्याच प्रमाणे त्याच श्वास सुरत व चित्त मनाला येवुन मिळुन गेले.त्याच्या घटात प्रेम

राम

राम येवुन उबकु(उतु)लागले व त्या प्रेमाच्या लहरा पाताळापर्यंत पोहचु लागल्या.त्याच्या

राम

राम शरीरात नखापासुन डोळ्यापर्यंत गुदगुदी होऊ लागली व त्याच्या पिंडातील सर्व बेराट

राम

राम व तिन्ही लोक धुजु लागते.नाभी मध्ये पाची इंद्रियाच्या काया हंसापासुन हळहळ

राम

राम करीत वेगळ्या होऊन गेल्या व शब्द चहु दिशेने हजार धाराने प्रगट झाला.अनेक लक्षण

राम

राम उपाय साधना कुद्रती प्रगटल्या(गेब षट धर्म की रीत आणी)आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम महाराज म्हणतात अस्मानाला जातांना त्याला जालंद्री,उत्तान व त्राटक असे तीन बंद

राम

राम लागले.ते सर्व बंद रामनामाच्या पराक्रमाने तुटुन मोकळे झाले व प्राण आकाशात

राम

राम दहाव्यादारी पोहचला.॥१०॥

राम

राम होय मंमकार रंकार सो अंग मे । रूम सब राम सो राम बोले ॥

राम

राम नाद गर्णाट असमान में धुर रहयो। सुरत सो सबद मिल कंवळ खोले ॥

राम

राम संख की नाळ होय धस पाताळ में । कंवळ अष्ट छेद कर सेस साया ॥

राम

राम ऊपजो लेहेर मन जोर सो काँपियो । डरपीयो जीव भव अंत आया ॥

राम

राम जाण पाताळ सो समंद मे न्हाकियो । वार कुछ पार सो नाहि सूझे ॥

राम

राम रित बिचार सो विध बिलायगी । भरमियो चित्त सो संत बूझे ॥११॥

राम

राम त्याच्या पुर्ण देहात रंकार व मंमकारची ध्वनी होऊन गेली व केस केस राम राम बोलु

राम

राम लागते रंकार या नादाचा गर्णाट आकाशात घोरु लागला शब्द,सुरत,मन व श्वास

राम

राम मिळुन दसवेद्वाराच्या मार्गात लागणारे कमल उघडु लागले.संख नाळीतील सर्व कमल

राम

राम छेदन करुन हंस पाताळात धसला.त्यानंतर आठ कमळाचे छेदन करुन हंस शेष

राम

राम लोकात पाताळात पोहचला.जसे कोणी अथांग समुद्रात पडतो व त्याला त्या समुद्राचा

राम

राम वारपार येत नाही व जीव वाचविण्यासाठी काही सुचत पण नाही तेव्हा आपल्या देहाचा

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम अंत होईल या भितीने त्याचे जसे मन व जीव भयभीत होते.त्याचप्रमाणे हंस
राम पाताळातील समुद्रात पडल्यानंतर त्याच्या मनात व जिवात भितीची लहर उत्पन्न होते
राम व त्याचे मन जोर जोरात कापु लागते. भिलेल्या हंसाला पाताळात समुद्राचे वारपार
राम लागत नसल्यामुळे त्याला समुद्रातुन निघण्याचा मार्गही सुचत नसतो.त्याला तेथे
राम समुद्रातुन पार होण्याची रिती व विधी नाहीश्या झालेल्या वाटतात त्यामुळे त्याचे चित्त
राम समुद्रातुन पार होण्याच्या चिंतेने भ्रमुन जाते.म्हणुन हंस घटामध्ये बरोबर चालणाऱ्या
राम संत सतगुरुला पार होण्याची रित विचारु लागला.॥११॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम अेक सो रात मे अवाज आ निसरी । ध्यान धर सबद कुं जोय मांहि ॥

राम

राम प्याँळ के देस मे सेस ज्युं बिलंबियो । भजन कर सोच तूँ रख नाँहि ॥

राम

राम उलटियो सबद तब सेर सब धुजियो । बंकडी नाळ की पोळ खुली ॥

राम

राम सूरत सो जाय पाताळ सूँ ऊबकी । पिछम के घाट दिस आण झूली ॥

राम

राम सुरग ईकीस कबाण गत घेरीयो । सबद हुल्लास सूँ पीठ फाटे ॥

राम

राम सुरवाँ संत ब्हों भाँत कर जूँझीया । ताँ दिन निसन्या मेर घाटे ॥

राम

राम जाय असमान आकास में बिराजिया । ताँ दिना सुख ब्हो चेण आया ॥

राम

राम दास सुखराम कहे त्रगुटि स्हेर मे । तिन त्रिलोक सिर राम पाया ॥१२॥

राम

राम एका रात्री ध्यान लावुन बसलो असता आतमध्ये शब्दास पहा असा गेबाऊ आवाज

राम आला.पाताळाच्या देशात बंकनाळीच्या तोंडाला शेष मुखात घेऊन बिलगलेला होता.

राम तेव्हा आवाज आला की.तू राम राम भज व तू चित्तात पुढे जाण्याची कोणतीही चिंता

राम आणु नको.रामनाम केल्याने संखनाळीतुन उतरलेला शब्द बंकनाळच्या रस्त्याने

राम उलटला तेव्हा देहरूपी शहर सर्व धुजु लागला बंकनाळचा दरवाजा उघडला पाताळात

राम गेलेली सुरत वर पश्चिम घाटाने झुलु लागली.पुढे हंस स्वर्गाला पोहचला तेव्हा एकवीस

राम स्वर्गातील देवतांनी मला कमानी सारखा घेरा देवुन घेरुन घेतले.शब्दाच्या हुल्लासाने

राम पाठ फाटु लागली ह्या देवतांशी मी शुरवीरतेने निरनिराळ्या हिकमती ने रात्रदिवस

राम लढाई केली तेव्हा स्वर्ग पार झाला व पुढे तशीच शुरवीरतेने लढाई करीत मी

राम यमराजाच्या मेरुच्या घाटात पोहचलो.पुढे मी आकाशात त्रिगुटी शहरात जाऊन बसलो

राम तेव्हा मला शब्दाचे फार सुखचेन झाले.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात

राम तेथे मला तीन लोकांच्या शिरावर असलेला नाथ राम प्राप्त झाला. ॥१२॥

राम ध्यान असमान आकास मे लागियो । सुरत जो मनवाँ जाय बेठा ॥

राम

राम त्रगुटी सेर मे नाद घण घोर हे । आद अस्थान में आण पेठा ॥

राम

राम खचियां नेण सो ऊलट पट लागीया । देहे अस्मान बिच जाय ऊँची ॥

राम

राम सुरत अर सबद को मेल जहाँ बिछ डे । ताही अस्थान लग जाय पूँचि ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम चंद्र अर सूर दिन रात की गम नहीं । नाद अनहद सुण रेत लारा ॥

राम

राम दास सुखराम कहे खोल खिडकी धर्याँ । ब्रह्म ओ जीव ही होय प्यारा ॥१३॥

राम

राम मग माझे ध्यान आकाशात त्रिगुटी मध्ये लागले.तेथे सुरत व मन जाऊन बसले.त्रिगुटी

राम

राम शहरात शब्दाचा घनघोर नाद वाजतो.मी आदि ज्या ठिकाणाहुन आईच्या गर्भात आलो

राम

राम होतो.त्या आदस्थान भृगुटीत म्हणजे त्रिगुटीत जाऊन बसलो.तेथे माझे डोळे वर

राम

राम ओढल्या गेले व डोळे पलटुन पट लागुन गेले तेव्हा देहातील अस्मानात वर जाऊ

राम

राम लागलो.ज्या ठिकाणी सुरत व शब्दाची ताटातुट होते त्या स्थानी जाऊन पोहचलो तेथे

राम

राम चंद्र व सुर्य दिवस व रात्र याची काहीच जाण नसते.तेथील दिवसरात्र बिना चंद्र व

राम

राम सुर्याने एकसारखे प्रकाशीत असतात.तेथे नाद,अनहद व जिंग धवनी पोहचत नाही.ह्या

राम

राम मायेच्या नाद अनहद जिंग धवनी मागेच राहुन जातात.आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम महाराज म्हणतात जेव्हा दहावेद्वारची खिडकी उघडुन आत शिरलो तेव्हा माझा ब्रम्हजीव

राम

राम मन व आत्माने जखडलेल्या मायापासुन मुक्त होऊन कोरा ब्रम्ह होऊन गेलो.॥१३॥

राम

राम लाय सो काम खुद्दा घट आवे । मेघ सो बेत बिचार न आणे ॥

राम

राम तिरषा नीर कहा सर कुवो । रिण मे जात न पाँत पिछाणे ॥

राम

राम गांव मे भिड गहे दिल आरत । मरत मोहनी कारण टणे ॥

राम

राम प्रेम का लछ कहे सुखदेवजी । सो लाज न नेम नाहिं पुळ जाणे ॥१४॥

राम

राम जेव्हा आग लागते तेव्हा त्या आगीस विझविण्यास कोणी मुहुर्त पहात नाही.तसेच काम

राम

राम उत्पन्न झाल्यास काम भोगाकरीता,तसेच भुक लागल्यास जेवणाकरीता कोणी मुहुर्त

राम

राम पहात नाही.शेतीकरीता पाऊस पडतो तेव्हा चांगल्या किंवा वाईट महुर्तात पाऊस पडेल

राम

राम याचा कोणी विचार आणीत नाही.तहान लागली तर पाणी सरोवराचे असो किंवा

राम

राम विहीरीचे असो तहान भागविण्यास कोणी विचार आणीत नाही रणामध्ये लढाई

राम

राम करतांना जातीचे किंवा पातीचे कोणी ओळख करीत नाही.गावांना संकट पडल्यास

राम

राम किंवा मनात कशाची गरज पडल्यास कोणी कोणाचे कारण ठेवीत नाही व मरते समयी

राम

राम मरणारा कोणाशीही मोह ठेवण्याचे कारण ठेवीत नाही ह्या प्रमाणे आदि सतगुरु

राम

राम सुखरामजी महाराज सांगतात साहेब प्रगट करुन देणाऱ्या सतगुरुशी प्रेम आले म्हणजे

राम

राम कुळ परिवाराचे व जगाचे कशाचीही लाज ठेवीत नाही व कुळ समाजाचे मर्यादा

राम

राम ठेवण्याचे नियम ठेवीत नाही व तसेच मुहुर्त पहात नाहीत. ॥१४॥

राम

राम ॥ सवैया इन्द्व छन्द ॥

राम

राम बार चढे डर गाँव ऊचाळे । चोर कुं मारत पुळ न जोवे ॥

राम

राम सती के नेम नहिं दिन कारण । आण कहे तब ही संग होवे ॥

राम

राम रण सु भाग गेहे घर ओटो । पुळ सो बेत कछु नहि जोवे ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाँव सूँ प्रेम लग्या सुखदेव कहे । लाज मरजाद कछु नहि होवे ॥१५॥
जेव्हा बार चढते म्हणजे चोरी करणारे किंवा लुटारुंच्या मागे गावचा जहागीरदार चढाई करून जातो त्यास बार चढली असे म्हणतात.बार चढण्यात मुहुर्त पहात नाही व त्याच प्रमाणे चोर भिऊन पळतो तो पळण्यास मुहुर्त पहात नाही उचाळे म्हणजे गाव सोडून लोक पळून जातात तेही पळून जाण्यास व चोरास मारण्यास ही कोणी मुहुर्त पहात नाही व सती जी नवऱ्यासोबत जळण्यास जाते.तिचे जळण्यास जाण्याचे कोणतेही नियम व वेळ नाही व ती सती होण्याचे मुहुर्ताचेही काही कारण नाही व चांगल्या किंवा वाईट दिवासचेही काही कारण नाही सतीस तर कोणी येवून सांगितले की तुझा नवरा मेला तर तेव्हाच ती पती सोबत होऊन जाते.रणातून पळून माघारी घरी जातो.तो ही मुहुर्त पहात नाही.तो मुहुर्त किंवा पळाचा विचार काहीच पहात नाही असेच आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात ज्याचे सतगुरुशी व रामनामाशी प्रेम लागले आहे ते जगाची लाज किंवा जगाची मर्यादा काहीच पहात नाही. ॥१५॥

सुखराम आद घर पहुँचिया, ता दिन आ बिध होय ॥

ध्यान लग्यो बाणी कहीं, साँसो रहयो न कोय ॥१६॥

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज म्हणतात ज्या दिवशी संत आदि घरी जाऊन पोहचतो त्या दिवशी त्याचे ध्यान साहेबांशी लागून जाते व ते साहेबांची वाणी सांगू लागतात व त्यांना मायेच्या साधुप्रमाणे काळ सुटला की नाही असा जरासाही संशय रहात नाही.काळ सुटल्याची फिकीर काहीच रहात नाही. ॥१६॥

॥ इति प्रेमभक्ताच्या अंगाचे भाषांतर समाप्त ॥

राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम
राम